

Sbírka zákonů

republiky Československé

Částka 43.

Vydána dne 30. prosince 1952.

Cena Kčs 7.50.

O B S A H:

(97.—104.) 97. Nařízení o zániku věcných práv na některých částech národního majetku. — 98. Nařízení o státní obchodní inspekci. — 99. Nařízení o organizaci veterinární služby a o některých veterinárních opatřeních (veterinární řád). — 100. Nařízení o úpravě všeobecných celních sazeb na dovoz zboží. — 101. Nařízení o úpravě podmínek pro trvání nároků na některé důchody z důchodového zabezpečení. — 102. Nařízení o osvobození úroků z úsporných vkladů od daně z příjmů obyvatelstva. — 103. Nařízení o zevním označení členů závodní stráže. — 104. Vyhláška o Dohodě mezi republikou Československou a Čínskou lidovou republikou o kulturní spolupráci, podepsané v Pekinu dne 6. května 1952.

97.

Vládní nařízení

ze dne 28. října 1952

o zániku věcných práv na některých částech národního majetku.

Vláda republiky Československé nařizuje se souhlasem presidenta republiky podle § 42 odst. 1 zákona č. 241/1948 Sb., o prvním pětiletém hospodářském plánu rozvoje Československé republiky (zákon o pětiletém plánu), a podle § 48 odst. 2 zákona č. 103/1950 Sb., o národních podnicích průmyslových, čl. III zákona č. 148/1950 Sb., kterým se mění a doplňuje zákon o národních dopravních podnicích, a § 15 odst. 2 zákona č. 167/1950 Sb., o komunálních podnicích:

§ 1.

(1) Věcná práva (věcná břemena) na částech majetku svěřeného do správy národního (komunálního) podniku, které jsou určeny k tomu, aby jich tento podnik trvale užíval, zanikají. Nerozhoduje, jde-li o věcná práva knihovní nebo neknihovní. O zániku zástavních práv platí předpisy zvláštní.

(2) Toto nařízení se vztahuje také na věcná práva, z nichž vyplývají závazky, do kterých národní podnik vstoupil podle vládního nařízení č. 62/1951 Sb., o závazcích váznoucích na některém znárodněném majetku.

§ 2.

Ustanovení § 1 se nevztahují na případy, ve kterých vláda povolí výjimku na návrh věcně příslušného ministra, učiněný v dohodě s ministrem financí.

§ 3.

Knihovní věcná práva, která zanikají, vymaže soud k návrhu národního (komunálního) podniku nebo příslušného ministerstva s odvoláním na toto nařízení. Příslušné ministerstvo může k podání návrhu zmocnit orgány nebo organizace v jeho oboru působnosti.

§ 4.

Sloužilo-li plnění závazku, který vyplýval z věcného práva, plánované činnosti nebo jinému obecnému zájmu, může okresní národní výbor v rozsahu zaniklého závazku uložit národnímu (komunálnímu) podniku jednotlivé povinnosti. Okresní národní výbor zruší však toto opatření zcela nebo zčásti, jakmile by plnění uložených povinností ohrožovalo provoz národního (komunálního) podniku nebo plnění jeho plánovaných úkolů.

§ 5.

Ministr financí v dohodě s příslušnými ministry upraví směrnice vymáhání toho, co národní (komunální) podnik plnil vzhledem k věcnému právu, které zaniklo, po případě peněžité náhrady.

§ 6.

Ustanovení tohoto nařízení platí přiměřeně o věcných právech na majetku, který byl svěřen do správy orgánům, na které se vztahovaly předpisy zákonů č. 103/1950 Sb., č. 148/1950 Sb. a č. 167/1950 Sb., pokud je tento majetek ve státním socialistickém vlastnictví.

§ 7.

Za věcná práva, jež zanikají, se poskytuje náhrada přiměřeně podle předpisů o náhradě za znárodněný majetek. Náhrada se neposkytuje, mohou-li plněním povinností uložených podle § 4 být uspokojeny také potřeby toho, kdo byl oprávněn.

§ 8.

Zástavní práva na částech majetku ve státním socialistickém vlastnictví, které jsou určeny k tomu, aby jich bylo trvale užíváno při provozu výroby lesní, těžby dříví a zvláštních služeb lesnímu hospodářství, zdravotní péče, státních silnic, cestovního ruchu nebo při správě spojů, zanikají. O zániku jiných věcných práv než zástavních na takovém majetku platí přiměřeně ustanovení §§ 1—7.

§ 9.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem 1. července 1950; provedou je ministři paliv a energetiky, hutního průmyslu a rudných dolů, chemického průmyslu, těžkého strojírenství, všeobecného strojírenství, lehkého průmyslu, zemědělství, lesů a dřevařského průmyslu, potravinářského průmyslu, informací a osvěty, školství, věd a umění, zdravotnictví, dopravy, železnic, stavebního průmyslu, národní obrany, spojů, vnitra a financí v dohodě se zúčastněnými členy vlády.

Gottwald v. r.

Zápotocký v. r.

Bílek v. r.

arm. gen. Dr. Čepička v. r.

Ing. Jankovcová v. r.

Jonáš v. r.

Kabeš v. r.

Kopecký v. r.

Málek v. r.

Maurer v. r.

Dr. Nejedlý v. r.

Nepomucký v. r.

Dr. Neuman v. r.

Nosek v. r.

Plojhar v. r.

Pokorný v. r.

Pospišil A. v. r.

Pospišil J. v. r.

Smida v. r.

Ing. Šimůnek v. r.

Dr. Šlechta v. r.

98.

Vládní nařízení

ze dne 2. prosince 1952

o státní obchodní inspekci.

Vláda republiky Československé, přihlížejíc k důležitosti co nejlepší obsluhy spotřebitelů v prodejnách obchodní sítě a k zesílení boje proti porušování, zneužití a rozkrádání v obchodě, nařizuje se souhlasem presidenta republiky podle § 42 odst. 1 zákona č. 241/1948 Sb., o prvním pětiletém hospodářském plánu rozvoje Československé republiky (zákon o pětiletém plánu):

Část první.

Všeobecná ustanovení.

§ 1.

(1) Aby bylo zabezpečeno včasné plnění usnesení vlády, týkajících se vnitřního obchodu, jakož i nedotknutelnost socialistického vlastnictví a rozvíjení vzorného obchodu, zřizuje se v ministerstvu vnitřního obchodu státní obchodní inspekce, která má své orgány v krajích, okresech a městech.

(2) Státní obchodní inspekce je kontrolním orgánem, který soustavně kontroluje, jak se v obchodních podnicích státních, komunálních, družstevních a soukromých a v podnicích společného stravování bez ohledu na to, komu podléhají, dodržují zákony, usnesení a nařízení vlády a nařízení, směrnice a příkazy ve věcech vnitřního obchodu.

§ 2.

(1) Státní obchodní inspekce je součástí ministerstva vnitřního obchodu. V jejím čele je hlavní obchodní inspektor, kterého jmenuje a odvolává ministr vnitřního obchodu; při své práci řídí se hlavní obchodní inspektor pokyny ministra.

(2) Hlavnímu obchodnímu inspektoru jsou podřízeni krajsí inspektoři, kteří jsou jmenováni a odvoláváni na jeho návrh ministrem vnitřního obchodu.

(3) Aby mohl plnit své povinnosti, má hlavní obchodní inspektor, jakož i krajsí obchodní inspektoři nutný počet inspektorů v okresech a městech.

(4) Funkci hlavního obchodního inspektora vykonává na Slovensku oblastní obchodní inspektor, kterého jmenuje a odvolává se souhlasem ministra vnitřního obchodu pověřenec obchodu. Oblastní obchodní inspektor je ve své činnosti bezprostředně podřízen pověřenci obchodu.

Část druhá.

Povinnosti a práva státní obchodní inspekce.

§ 3.

(1) Úkolem státní obchodní inspekce je prověřovat, jak se ve všech státních, komunálních, družstevních a soukromých podnicích a v podnicích společného stravování plní zákony, usnesení a nařízení vlády, nařízení, směrnice a příkazy ve věcech vnitřního obchodu.

(2) Státní obchodní inspekce je povinna prověřovat:

- a) správnost prodeje zboží spotřebitelům, pokud jde o dodržování čisté váhy a míry;
- b) přísné zachovávání stanovených maloobchodních cen a obchodních přírážek v obchodních podnicích;
- c) dodržování předepsaných povinných zásob a sortimentu zboží;
- d) plnění stanovených forem pro skladbu a množství hotových jídel, podávaných v podnicích společného stravování;
- e) zajištění drobných peněz pro pokladny a jejich správné vrácení spotřebitelům při placení prodaného zboží;
- f) dodržování hygienických a bezpečnostních předpisů v obchodních podnicích;
- g) správnost a přesnost vah a měřicích přístrojů, zejména zda jsou úředně ocejchovány; dbát, aby v obchodních podnicích, v nichž je to nařízeno, byly kontrolní váhy s nezbytnými sadami závaží;
- h) plnění předpisů o prevozu, skladování a úschově zboží, jakož i zajištění, aby obchodní podniky byly vybaveny nezbytným inventářem a zařízením; neporušenost a udržování inventáře a zařízení;
- ch) dodržování předpisů, upravujících oběh zboží a způsob prodeje zboží na trhu.

(3) Státní inspekce je povinna:

- a) vést rozhodný boj za včasné odhalování krádeží, zpronevěr a schodků, jakož i znehodnocování zboží a poškozování majetku obchodních podniků;
- b) kontrolovat včasné a správné prošetření stížností a oznámení kupujících na nedostatky v práci obchodní sítě a podniků společného stravování a prověřovat opatření, učiněná vedením obchodních podniků na základě těchto stížností a oznámení.

§ 4.

(1) Zjistí-li inspektoři státní obchodní inspekce, že došlo k porušení zákonů, usnesení a nařízení vlády, jakož i nařízení, směrnice a příkazů ve věcech vnitřního obchodu,

- a) ukládají vedoucím pracovníkům obchodních podniků a podniků společného stravování peněžité pokuty od 3.000 do 10.000 Kčs;
- b) odevzdají vyšetřujícím orgánům materiál k trestnímu stíhání osob, které způsobily nedodržování maloobchodních cen, záměny druhů prodávaného zboží, oklamání kupujících nebo jiné nedovolené machinace a podávají vedení příslušných organizací návrhy, aby tyto osoby byly zproštěny svých funkcí.

(2) Krajští inspektoři státní obchodní inspekce dávají vedoucím obchodních podniků a podniků společného stravování závazné pokyny a lhůty k odstranění zjištěných přestupků proti předpisům ve věcech vnitřního obchodu a kontrolují jejich splnění. Vyšším orgánům také navrhuji uložení disciplinárních trestů provinivším se osobám (důtka, přísná důtka, převod na nižší funkci atd.).

(3) Inspektoři státní obchodní inspekce mají při provádění své činnosti právo:

- a) vstupovat do výrobních, skladových a jiných prostorů obchodních podniků a organizací a podniků společného stravování;
- b) zakazovat prodej zboží nevhodného k zásobování obyvatelstva;
- c) vyloučit z používání nesprávné váhy a míry;
- d) v nutných případech zjistit zůstatky zboží a pokladní hotovosti v těch obchodních podnicích a podnicích společného stravování, kde byly odhaleny vážné nedostatky v obchodě.

(4) Organizace a podniky obchodní sítě a společného stravování jsou povinny předložit inspektorům státní obchodní inspekce na požádání všechny doklady, zprávy a vysvětlivky, nezbytné k provádění jejich úkolů.

§ 5.

(1) O uložení pokut vedoucím pracovníkům v obchodních podnicích rozhoduje krajský obchodní inspektor.

(2) Z rozhodnutí krajských obchodních inspektorů o uložení pokut lze se odvolat k hlavnímu obchodnímu inspektoru, který je povinen do pěti dnů odvolání prozkoumat a o něm rozhodnout. Rozhodnutí hlavního obchodního inspektora je konečné.

(3) Pokuty lze uhrazovat administrativními srážkami ze mzdy; mohou být vymáhány též soudní exekucí. Pokuty připadají státu.

Část třetí.

Závěrečná ustanovení.

§ 6.

(1) Krajsští obchodní inspektoři spolupracují při plnění svých úkolů s národními výbory.

(2) Plány kontrolní činnosti dohodne krajský obchodní inspektor s krajským národním výborem.

(3) Krajský obchodní inspektor podává každý měsíc krajskému národnímu výboru výkaz o výsledcích své činnosti.

§ 7.

Orgány státní obchodní inspekce jsou povinny zachovávat státní, hospodářské a služební tajemství ve věcech, o nichž se dovědí při plnění svých kontrolních funkcí. Toto tajemství jsou pracovníci státní obchodní inspekce povinni zachovávat i po odchodu ze služby.

§ 8.

(1) Podrobné směrnice o způsobu a pravidlech práce orgánů státní obchodní inspekce vydá ministr vnitřního obchodu.

(2) Výkon kontroly v objektech v oboru ministerstev národní obrany a národní bezpečnosti upraví zvláštními předpisy ministr vnitřního obchodu v dohodě s ministry národní obrany a národní bezpečnosti.

§ 9.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem vyhlášení; provede je ministr vnitřního obchodu v dohodě se zúčastněnými členy vlády.

Gottwald v. r.

Zápotocký v. r.

Krajčír v. r.

99.

Vládní nařízení

ze dne 9. prosince 1952

o organizaci veterinární služby a o některých veterinárních opatřeních (veterinární řád).

Vláda republiky Československé nařizuje podle § 1 zákona č. 143/1949 Sb., o změnách v organizaci veřejné správy a v působnosti jejích orgánů, a podle zákona č. 187/1950 Sb., o zdokonalení živočišné výroby:

Část I.

Úkoly státní veterinární služby a její sjednocení.

§ 1.

Úkolem státní veterinární služby je organizovat a provádět ochranu zdraví zvířat, jejich léčení a činit veterinární opatření, která zajistí výrobu surovin živočišného původu s hlediska veterinárně zdravotního nezávadných a tím i ochranu lidí před nemocemi, které jsou přenosné se zvířat na lidi.

§ 2.

Na ministerstvo zemědělství přechází dosavadní působnost ministerstva zdravotnictví v oboru prohlídky jatečných zvířat a masa.

§ 3.

Výkupní a přejímací místa pro jatečná zvířata, dále zařízení pro porážení zvířat, podniky a zařízení pro zpracování masa a mléka, sběrny a úschovny surovin živočišného původu a podniky je zpracovávající, jakož i veškerý provoz v nich podléhají veterinárnímu zdravotnímu dozoru.

Část II.

Organisace veterinární služby.

§ 4.

Veterinární službu organizuje, veterinární opatření na ochranu zdraví zvířat a ke zdolávání jejich nemocí plánuje, řídí, provádí a jejich dodržování kontroluje ministerstvo zemědělství; činí tak prostřednictvím veterinárních oddělení zemědělských referátů krajských a okresních národních výborů.

§ 5.

(1) Pro kontrolu veterinární služby se zřizuje v ministerstvu zemědělství hlavní veterinární inspekce a při veterinárních odděleních krajských národních výborů se ustanovuje krajský zdravotní veterinární inspektor.

(2) Pracovní program hlavní veterinární inspekce a krajských zdravotních veterinárních inspektorů stanoví ministerstvo zemědělství.

§ 6.

Ministerstvo zemědělství plní zejména tyto úkoly:

- a) vypracovává celostátní plán veškeré veterinární služby a vydává směrnice a pokyny k jejímu provádění;
- b) řídí činnost veterinárních zařízení ministerstva zemědělství a národních výborů;
- c) řídí organizaci veterinárních opatření ukládaných podnikům, zařízením, organizacím a úřadům a kontroluje jejich dozorování;
- d) vykonává vrchní veterinární zdravotní dozor podle § 3;
- e) vede evidenci kádrů veterinární služby, usměrňuje jejich školení a dozírá na ně, a řídí jejich rozmisťování;
- f) zřizuje a řídí vědecké veterinární ústavy, usměrňuje jejich činnost a dozírá na ně;
- g) plánuje a organizuje výrobu veterinárních ser, vakcín a jiných očkovacích a diagnostických látek a plánuje vybavení veterinární služby potřebnými léky a zařízeními;
- h) organizuje ochranu na státních hranicích před zavlečením nález a parazitárních nemocí zvířat ze zahraničí a řídí, po případě provádí veterinární ochranná opatření;
- ch) organizuje a vede veterinární statistiku, podává zprávy o nemocech zvířat a vyměňuje tyto zprávy s cizími státy podle mezinárodních smluv;
- i) spolupracuje při řešení otázek pojištění zvířat;
- j) účastňuje se vypracování směrných plánů pro výstavbu stájových objektů.

§ 7.

Veterinární oddělení zemědělských referátů krajských národních výborů plní zejména tyto úkoly:

- a) vypracovává v rámci celostátního veterinárního plánu dílčí pracovní plány veškeré veterinární služby v kraji;
- b) vydává směrnice k doplnění všeobecných ustanovení podle potřeb kraje a pokynů ministerstva zemědělství;
- c) řídí a kontroluje veterinární zařízení v kraji;
- d) řídí a kontroluje provádění veterinárních opatření ukládaných podnikům, zařízením, organizacím a úřadům a vykonává v nich veterinární zdravotní dozor podle § 3;
- e) rozmisťuje veterinární kádry v kraji, vede jejich evidenci a stará se o jejich doškolování;
- f) plánuje všechny potřeby pro veterinární službu v kraji;
- g) organizuje všechna veterinární opatření v kraji podle potřeb kraje a pro jejich zavedení využívá statistických dat z oboru pojištění zvířat;
- h) organizuje a vede veterinární statistiku nález zvířat v kraji, přijímá a podává o těchto nálezách zprávy;
- ch) organizuje veterinární osvětovou činnost v kraji.

§ 8.

Veterinární oddělení zemědělských referátů okresních národních výborů plní zejména tyto úkoly:

- a) organizuje veškerou veterinární službu v okrese, veterinární zdravotní dozor a dozor na provoz obvodní veterinární činnosti a dozor na veterinární zařízení okresu;
- b) organizuje preventivní protiepidemická a protiparazitární opatření v okrese;
- c) organizuje léčebnou veterinární činnost v okrese;
- d) dává závazné posudky s hlediska veterinárně zdravotního k plánům stájových objektů a jejich přestaveb a k jejich umístění;
- e) oznamuje k trestnímu stíhání osoby, které porušily veterinární opatření.

§ 9.

Obvodní veterinární lékař plní zejména tyto úkoly:

- a) dohlíží na zdravotní stav všech hospodářských zvířat ve svém obvodu;
- b) řídí a provádí ochranná a léčebná protiepidemická a protiparazitární opatření, jako jsou ochranná i léčebná očkování a povinné odčervování zvířat, nařizuje izolace zvířat a jejich porážení nebo utracení a jiná veterinární opatření a úkony;
- c) hlásí výskyt nálezů zvířat nadřízeným veterinárním orgánům;
- d) dozírá na přesun a přepravu zvířat a surovin živočišného původu ve veterinárním obvodu, vystavuje a ověřuje veterinární osvědčení o surovinách živočišného původu, dozírá na trhy a svody zvířat, na jejich výkup a stáje výkupních podniků;
- e) poskytuje nebo zajišťuje veterinární léčebnou péči nemocným zvířatům;
- f) řídí práci veterinárních techniků a jiných pomocných veterinárních pracovníků;
- g) podle pokynů okresního národního výboru vykonává veterinární zdravotní dozor podle § 3 a prohlídku jatečných zvířat a masa;
- h) oznamuje k trestnímu stíhání osoby, které porušily veterinární opatření.

§ 10.

Veterinární technik pracující ve veterinárním obvodu plní zejména tyto úkoly:

- a) stará se o zdravotní stav všech hospodářských zvířat ve svém obvodu;
- b) provádí ochranná a léčebná očkování, odčervování zvířat a preventivní veterinární úkony za přímého řízení veterinárního lékaře;
- c) za řízení a podle pokynů veterinárního lékaře poskytuje veterinární léčebnou pomoc nemocným zvířatům a provádí prohlídku jatečných zvířat a masa;
- d) oznamuje veterinárnímu lékaři výskyt nálezů i jiných těžkých onemocnění zvířat a ihned zařizuje potřebná veterinární opatření podle směrnic ministerstva zemědělství.

§ 11.

Rozhodnutí a opatření veterinárních oddělení krajských (okresních) národních výborů může měnit, doplňovat nebo rušit rada krajského (okresního) národního výboru.

Část III.

Preventivní opatření proti nákazám zvířat a opatření k jejich zdolávání.

§ 12.

(1) Aby se předešlo nákazám zvířat, jsou všichni jejich držitelé a zvláště též vedoucí státních statků, hospodářství jednotných zemědělských družstev a hospodářství ostatního socialistického sektoru povinni:

- a) udržovat v čistotě chlévy, stáje a všechna místa, kde jsou chována nebo ustájena zvířata, a desinfikovat tato místa alespoň dvakrát ročně (z jara a na podzim),
- b) zajišťovat dostatečnou krmivovou základnu a starat se o životosprávu zvířat,
- c) všechna zvířata, která přijdou nově do hospodářství, přechodně ustájit odděleně od ostatních zvířat podle směrnic ministerstva zemědělství,
- d) nemocná zvířata ihned oddělit od zdravých a podle pokynů veterinárního lékaře nebo veterinárního technika je nepoužívat jako užitková a tažná tak dlouho, dokud se neuzdraví,
- e) nevyvádět a nevyhánět nemocná zvířata na společné pastviny nebo ke společným napajedlům a zabránit nemocným zvířatům přijít do styku se zvířaty zdravými, a bez souhlasu orgánu veterinární služby nedovolit přístup k nemocným zvířatům osobám při nich nezaměstnaným,
- f) dát provést ochranná očkování a diagnostická vyšetřování zvířat podle směrnic ministerstva zemědělství a poskytnout při veterinárních zákrocích veterinárním orgánům všechnu potřebnou pomoc,
- g) hubit ve stájích všechny škůdce hospodářských zvířat, jako hmyz a škodlivé hlodavce, a učinit vhodná opatření k zabránění jejich vnikání do stájí,
- h) zajistit veterinární pomoc nemocným zvířatům a ihned uvědomit veterinárního lékaře nebo veterinárního technika o vyskytnuvších se příznacích nálezů zvířat (náhlé uhynutí zvířete bez zjevných příznaků nemoci, současné onemocnění několika zvířat a pod.).

(2) Při nově budovaných nebo adaptovaných stájích zemědělských závodů jednotných zemědělských družstev, státních statků a ostatního socialistického sektoru je nutno zřídit místnost pro mytí, převlékání a desin-

fikování osob, které vstupují do stájí. U do-
savadních stájí těchto zemědělských závodů
se zřídí takové místnosti postupně.

§ 13.

(1) Zjistí-li se v hospodářství nebo v ně-
které jeho části (v některém z chlévů, stájí,
oddělení nebo stádu a pod.) u zvířat nákaza,
musí být toto hospodářství nebo jeho část, a
podle potřeby celá obec, po případě území
v rozsahu odpovídajícím povaze a rozšíření
nákazy, prohlášeny podle platných předpisů
za zamořené touto nákazou.

(2) V zamořených místech musí být učiněna
veterinární ochranná opatření podle směrnic
ministerstva zemědělství a podle potřeby pro-
vedeno ochranné očkování zvířat.

(3) Veterinární ochranná opatření musí být
provedena při těchto nákazách zvířat: mor
skotu, plicní nákaza skotu, slintavka, sněť
slezinná, sněť šelestivá, nakažlivé zmetání,
tuberkulóza, vozňivka, hřebčí nákaza, nakaž-
livá chudokrevnost koní, puchýřina jedno-
kopytníků, nákaza zvíře a skotu, prašivina,
vzteklina, neštovice ovcí, mor vepřů, nakažlivá
obrna vepřů, červenka vepřů, mor drůbeže,
cholera drůbeže, nakažlivý streptokokkový
zánět vemene, nakažlivá agalackia ovcí, po-
hlavní nákazy skotu (puchýřina, uzlíčkový
katar pochvy, trichomonádová nákaza), opar
lysivý, tularemie, papouščí nemoc (psitako-
sis), nákazy včel (roztočová nákaza, mor a
hniloba včelího plodu), furunkulóza ryb, sal-
monelosa zvířat (paratyf zvířat).

(4) Ministerstvo zemědělství může stanovit
další nákazy zvířat, při nichž musí být prove-
dena veterinární ochranná opatření.

(5) Pro místa prohlášená za zamořená ná-
kazou zvířat se podle povahy nákazy, jejích
příznaků a podle hospodářské důležitosti
zvířat uloží podle směrnic ministerstva země-
dělství uzávěra; při tom lze podle povahy pří-
padu uložit veterinární ochranná opatření
jako:

- a) zákaz přepravy a přehánění zvířat uzá-
věrou a jakéhokoliv přesunu zvířat do
uzávěry a z ní, jde-li o zvířata vnímavá
pro vyskytnuvší se nákazu, a zákaz odvá-
žení předmětů použitých při ošetřování
nemocných zvířat;
- b) zákaz výkupu zvířat a surovin živočišného
původu z uzávěry; výjimky může povolit
ministerstvo zemědělství nebo z jeho po-
věření krajský národní výbor;

- c) uzavření trhů, výkupních míst, výstav a
jiných míst svodů zvířat v uzávěře pro
zvířata vnímavá pro vyskytnuvší se ná-
kazu;
- d) zákaz společné pastvy, společného napá-
jení, plavení nebo koupání zvířat vníma-
vých pro vyskytnuvší se nákazu; pastvi-
ny a napajedla, kterých použila zvířata
nákazou nemocná nebo z ní podezřelá, se
uzavírají pro všechna zvířata vnímavá
pro tuto nákazu;
- e) neprodlené neškodné odstranění a spálení
nebo zakopání těl zvířat, která uhynula
nákazou;
- f) zákaz použití chlévské mrvy od zvířat
stížených nákazou nebo z ní podezřelých;
výjimku může povolit veterinární oddě-
lení zemědělského referátu okresního ná-
rodního výboru;
- g) zákaz vstupu osob s výjimkou obsluhují-
cích a ošetřujících pracovníků do stájí,
v nichž jsou chována zvířata stížená ná-
kazou;
- h) izolaci osob nebo jiné omezení osobního
styku;
- ch) povinnost oznámit ihned výskyt nákazy,
která je přenosná na lidi a je uvedena
v předpisech o potírání nemocí přenos-
ných na lidi, příslušnému orgánu hygie-
nické a protiepidemické služby.

(6) Ministerstvo zemědělství stanoví, jakých
veterinárních ochranných opatření se u jed-
notlivých nákaz použije.

§ 14.

Uzávěru pro místa prohlášená za zamořená
nákazou ukládá a odvolává:

- a) okresní národní výbor, jde-li o jednotlivá
hospodářství státních statků, jednotných
zemědělských družstev a ostatního socia-
listického sektoru, jakož i o hospodářství
jednotlivců, nebo jde-li o obvod jedné obce,
- b) okresní národní výbor se schválením kraj-
ského národního výboru, jde-li o více obcí,
- c) krajský národní výbor, jde-li o celý okres,
několik okresů nebo celý kraj,
- d) ministerstvo zemědělství, jde-li o více
krajů.

Část IV.

Zvláštní preventivní opatření proti nákazám.

§ 15.

(1) Státní statek, jednotné zemědělské družstvo nebo jiné chovatelské hospodářství musí nově přicházející skot předem podrobit zkoušce na brucellosu, tuberkulosu a nakažlivý zánět vemene. Se zvířaty nemocnými nebo podezřelými z některé z uvedených nemocí se naloží podle směrnic ministerstva zemědělství, které je vydá v dohodě s ministerstvem zdravotnictví, pokud jde o ochranu lidí.

(2) Hospodářství zamořená parazitárními chorobami zvířat jsou povinna:

- a) provádět ozdravovací opatření na pastvinách, napajedlech a ve stájích,
- b) provádět pravidelné odčervování zvířat.

(3) Odvážení píce z hospodářství nebo z obce zamořené snětí slezinnou, snětí šelestivou, nakažlivou chudokrevností koní, plicní nákazou skotu, morem skotu, vozhrivkou, slintavkou, morem vepřů nebo brucellosou se zakazuje; píce může být použito pouze v těchto zamořených hospodářstvích a obcích.

(4) Psi a kočky, kteří poranili osobu a ostatní domácí zvířata, pokud jsou podezřelá ze vztekliny, musí být odděleně umístěni a pozorováni pod dohledem veterinárního lékaře po stanovenou dobu. Psi a kočky podezřelí z nakažení vzteklinou musí být utraceni.

(5) Zvířata se zjevnými příznaky plicní nákazy skotu, moru skotu, vztekliny, moru drůbeže a pokročilé a zevně poznatelné tuberkulósy plic, střev, dělohy a vemene musí být utracena.

(6) Při zavlečení moru skotu, plicní nákazy skotu nebo slintavky z ciziny na území státu musí být všechna ostatní zvířata ze zásilky, v níž zmíněné nákazy byly zjištěny, ihned poražena.

(7) Stahování kůže v případech utracení nebo uhynutí zvířat na vozhrivku, nakažlivou chudokrevnost koní, vzteklinu, mor skotu, snětí šelestivou, snětí slezinnou nebo při podezření z těchto nákaz je zakázáno. Těla takových zvířat, chlévská mrva a stelivo se ihned zničí a provede se desinfekce podle směrnic ministerstva zemědělství; musí se desinfikovat i předměty, s nimiž utracená nebo uhynulá zvířata byla v přímém styku.

§ 16.

Ministerstvo zemědělství nařídí podle potřeby vyšetření zvířat (koní, oslů a mulů) na

vozhrivku diagnostickou zkouškou; se zvířaty podezřelými z vozhrivky se naloží podle směrnic ministerstva zemědělství.

§ 17.

V obcích se zřídí podle pokynů ministerstva zemědělství vydaných v dohodě s ministerstvem zdravotnictví a vnitra sběrný uhynulých zvířat nebo mrchoviště.

Část V.

Veterinární zdravotní opatření na výkupních místech, jatkách, trzích a v přidružených jatečných zařízeních, ve sběrných syrového mléka a v mlékárenských závodech.

§ 18.

(1) Zvířata včetně drůbeže, ryb a zvěře, dále maso a suroviny živočišného původu, které přicházejí do výkupních míst, na trhy, svody, přehlídky nebo výstavy užitkových nebo plemenných zvířat, na jatky nebo do sběren mléka a do mlékárenských podniků, jsou pod zdravotním dohledem veterinárního lékaře.

(2) K surovinám živočišného původu patří: maso, tuky, krev, vnitřní ústrojí včetně střev, mléko, vejce, med a vosk, dále části těl zvířat určené k technickému zpracování (kůže, srst, rohy, kosti, kopyta a paznehty, vlna, žíně, peří atd.).

(3) Ve všech podnicích masného průmyslu, v jatkách, továrnách na masové konzervy a ve všech ostatních místech, kde se porážejí zvířata, musí být prováděna tato opatření:

- a) zvířata musí být denně prohlédnuta veterinárním lékařem, který je povinen zároveň kontrolovat, zda jsou dodržována veterinární zdravotní opatření;
- b) zvířata musí být před poražením prohlédnuta veterinárním lékařem;
- c) u poražených zvířat musí být provedena veterinární zdravotní prohlídka masa a orgánů po poražení;
- d) musí být prováděno povinné orazítkování masa a povinné orazítkování nebo jiné označení kůží;
- e) výkupní nebo přejímací místa pro jatečná zvířata, pokud jsou u jatek, musí být od jatečního provozu oddělena;

- f) jatečná zvířata dopravená do jatek musí v nich být již poražena; stáji v jatkách může být použito pouze pro jatečná zvířata;
- g) jatky musí mít zvláštní oddělení pro porážení nemocných zvířat nebo zvířat podezřelých z nákaz;
- h) dopravovat nemocná zvířata do jatek za účelem nutného porážení jen vozidly zvlášť k tomu upravenými;
- ch) dopravovat suroviny živočišného původu jen vozidly zvlášť k tomu upravenými;
- i) osoby a povozy před opuštěním míst používaných pro porážení nemocných zvířat podléhají desinfekci.

§ 19.

(1) Zvířata nemocná vzhřivkou, vzteklinou, morem skotu, snětí slezinnou a snětí šelstivou nebo zvířata z těchto nákaz podezřelá nesmějí být poražena za účelem získání masa. Masa zvířat nemocných jinými nákazami smí být použito jen za zvláštních podmínek stanovených ministerstvem zemědělství v dohodě s ministerstvy zdravotnictví a potravinářského průmyslu.

(2) Mléka zvířat, která onemocněla tuberkulou, nakažlivým zmetáním nebo slintavkou, nebo jsou podezřelá z těchto nákaz, může být použito pouze po pasteurizaci nebo převaření, a to k výživě lidí jen, dovolují-li to hygienické a protiepidemické předpisy.

(3) Odborná veterinární zdravotní prohlídka jatečných zvířat a masa, jakož i surovin živočišného původu se provádí podle směrnic vydaných ministerstvem zemědělství v dohodě s ministerstvy zdravotnictví a potravinářského průmyslu.

Část VI.

Veterinární zdravotní opatření při přepravě zvířat a surovin živočišného původu.

§ 20.

(1) Dopravní prostředky přistavované k naložení zvířat nebo surovin živočišného původu musí být předem důkladně vyčištěny, a je-li toho třeba, důkladně desinfikovány.

(2) Zjistí-li se při přepravě, že zvířata onemocněla nákazou, nebo že suroviny živočišného původu jsou zamořeny nákazou, provedou se veterinární zdravotní opatření i opatření protiepidemická podle směrnic ministerstva zemědělství, a jde-li o nákazu přenosnou na lidi, musí být případ hlášen příslušnému orgánu hygienické a protiepidemické služby.

(3) Zvířata nebo suroviny živočišného původu dovážené z ciziny mohou být přepraveny na místo určení jen tehdy, jestliže byly při veterinární prohlídce uznány nezávadnými.

(4) Vývoz zvířat nebo surovin živočišného původu je dovolen jen na podkladě osvědčení vydaného příslušným veterinárním lékařem.

§ 21.

(1) Směrnice o přepravě zvířat a surovin živočišného původu, o zvláštní úpravě dopravních prostředků užívaných k přepravě zvířat a surovin živočišného původu a o jejich desinfekci vydává ministerstvo zemědělství v dohodě s ministerstvy zdravotnictví, železnic, dopravy, potravinářského průmyslu a výkupu.

(2) Směrnice o pohraniční veterinární zdravotní prohlídce zvířat a surovin živočišného původu vydává ministerstvo zemědělství v dohodě s ministerstvy národní bezpečnosti, zdravotnictví, zahraničního obchodu, železnic a dopravy.

Část VII.

Ustanovení závěrečná.

§ 22.

Veterinární služba v oboru vojenské správy a národní bezpečnosti je upravena zvláštními předpisy.

§ 23.

(1) Ustanovení zákona č. 4/1952 Sb., o hygienické a protiepidemické péči, zůstávají nedotčena.

(2) Jde-li o opatření, jež se dotýkají ochrany zdraví lidí i zvířat, postupují orgány veterinární zdravotní služby v souladu s opatřeními nařízenými orgány hygienické a protiepidemické služby.

§ 24.

Ministerstvo zemědělství vydá v dohodě se zúčastněnými ministerstvy podrobné předpisy k provedení tohoto nařízení.

§ 25.

Zrušují se předpisy, pokud odporují tomuto nařízení.

§ 26.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1953; provede je ministr zemědělství v dohodě se zúčastněnými členy vlády.

Zápotocký v. r.

Nepomucký v. r.

100.

Vládní nařízení

ze dne 9. prosince 1952

o úpravě všeobecných celních sazeb na dovoz zboží.

Vláda republiky Československé nařizuje podle § 1 zákona č. 292/1948 Sb., o úpravě celního sazebníku v době přechodné:

§ 1.

Celní sazebník se mění a doplňuje takto:

1. Sazební číslo 175 zní:

„175. Surový minerální olej (ropa) beze cla“.

2. U poznámky k saz. čís. 44, u poznámky k saz. pol. 62b) 2, u poznámky k saz. pol. 109b) 1, u poznámky k saz. pol. 250a) 1, u poznámky k saz. čís. 250, u poznámky 3 k saz. čís. 284, u poznámky 4 k saz. čís. 284 [u odst. a) i b)], u poznámky 3 za saz. čís. 285, u poznámky k saz. čís. 287, u poznámky 2 k saz. pol. 290a), u poznámky k saz. pol. 292a), u poznámky 2 k saz. čís. 294, u poznámek 1 a 2 k saz. pol. 296a) 3β), u poznámky k saz. čís. 318, u poznámky k saz. pol. 409a), u poznámky k saz. čís. 418, u poznámky k saz. pol. 420a), u poznámky k saz. čís. 443, u poznámky k saz. čís. 483 a 484, u poznámky k saz. čís. 491, 496 a 500, u poznámky k saz. pol. 520b), u poznámky k saz. čís. 517 a 520, u poznámky k saz. pol. 540a), u poznámky k saz. pol. 597a) 1, u poznámky 1 k saz. pol. 597e), u poznámky k saz. pol. 598d) 2, u poznámky k saz. pol. 599k) 2, u poznámky k saz. pol. 599o) 2, u poznámky k saz. pol. 600a) 1, u poznámky k saz. pol. 600l), u poznámky k saz. pol. 602f), u poznámky k saz. pol. 604i), u poznámky k saz. čís. 621, u poznámky k saz. pol. 622a), u poznámky k saz. pol. 623a), u poznámky 2 k saz. čís. 624, u poznámky k saz. čís. 630, u poznámky k saz. čís. 644 a u poznámky k saz. pol. 646a) se slova „do 31. prosince 1952“ nahrazují slovy „do 30. června 1953“.

§ 2.

Ustanovení § 2 vládního nařízení č. 97/1951 Sb., o úpravě všeobecných celních sazeb na dovoz zboží, platí i pro dobu od 1. ledna 1953 do 30. června 1953.

§ 3.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1953; provede je ministr zahraničního obchodu v dohodě se zúčastněnými členy vlády.

Zápotocký v. r.

Dvořák v. r.

101.**Vládní nařízení**

ze dne 23. prosince 1952

**o úpravě podmínek pro trvání nároků na ně-
které důchody z důchodového zabezpečení.**

Vláda republiky Československé nařizuje podle § 6 odst. 3 zákona č. 102/1951 Sb., o přebudování národního pojištění:

§ 1.

(1) Další trvání nároků na důchod osob mladších 60 let, které byly před dnem 1. ledna 1953 příjemci odpočivných platů ze státního (veřejného) pensijního zaopatření a staly se důchodci národního pojištění, se na příště posuzuje jen podle předpisů o národním pojištění.

(2) Ustanovení odstavce 1 platí též o důchodech a příplatech z pensijního nadlepení jakékoliv povahy, čítajíc v to i důchody a příplatky z kolektivního připojištění, z individuálního připojištění, na něž přispíval zaměstnavatel, a ze služebních smluv.

§ 2.

Předpisy, jakož i ustanovení smluv se zaměstnavateli, upravující pensijní nároky, na něž se vztahují ustanovení tohoto nařízení, se zrušují, pokud tomuto nařízení odporují.

§ 3.

Opatření učiněná ve shodě s ustanoveními tohoto nařízení před jeho účinností se považují za opatření podle tohoto nařízení.

§ 4.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1953; provede je předseda státní komise důchodového zabezpečení.

Zápotocký v. r.

102.**Vládní nařízení**

ze dne 23. prosince 1952

**o osvobození úroků z úsporných vkladů od
daně z příjmů obyvatelstva.**

Vláda republiky Československé nařizuje podle § 21 zákona č. 84/1952 Sb., o organizaci peněžnictví:

§ 1.

Úroky z úsporných vkladů na vkladních knížkách (vkladních listech) jsou osvobozeny, počínajíc dnem 1. ledna 1953, od daně z příjmů obyvatelstva. Tyto úroky není nutno uvádět v příznání k dani.

§ 2.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1953; provede je ministr financí.

Zápotocký v. r.

Kabeš v. r.

103.**Nařízení****ministra národní bezpečnosti**

ze dne 28. prosince 1952,

o zevním označení členů závodní stráže.

Ministr národní bezpečnosti nařizuje podle § 15 odst. 3 zákona č. 286/1948 Sb., o národní bezpečnosti:

§ 1.

(1) Občané, kteří byli povoláni ke službě jako členové závodní stráže, jsou při plnění svých služebních povinností označeni červenou páskou 10 cm širokou, na které jsou žlutě vytištěna písmena ZS o výšce 60 mm a šířce 15 mm a na které je otisk kulatého razítka příslušné krajské správy veřejné bezpečnosti.

(2) Páska se nosí na levém záloktě.

§ 2.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem 15. prosince 1952.

Zápotocký v. r.

arm. gen. Bacílek v. r.

104.**Vyhláška ministra zahraničních věcí**

ze dne 22. října 1952

o Dohodě mezi republikou Československou a Čínskou lidovou republikou o kulturní spolupráci, podepsané v Pekinu dne 6. května 1952.

Dohoda mezi Československou republikou a Čínskou lidovou republikou o kulturní spolupráci, podepsaná v Pekinu dne 6. května 1952, byla dne 31. července 1952 ratifikována prezidentem republiky.

Ratifikační listiny byly vyměněny v Praze dne 18. září 1952.

Podle ustanovení svého článku 5. nabývá tato Dohoda platnosti dnem výměny ratifikačních listin, nabyla tudíž platnosti dne 18. září 1952.

České a ruské znění Dohody se vyhláší v Příloze Sbírky zákonů.*)

Široký v. r.

*) Na straně 17.